

U.1986.405Ø

Ø. L. D. 16. april 1985 i 2-185/1984

(Sinding, Brydensholt, Jungersen (kst.)).

Sanne Salomonsen (adv. Stig Bigaard)

mod

ansvarshavende chefredaktør Torben Dhalvad (adv. M. Marstrand-Jørgensen).

Erstatning uden for kontraktforhold 3.3 Erstatning uden for kontraktforhold 3211.7 Markedsret 9 Personspørgsmål 4 Presse og radio 1 Strafferet 22.2

Retsstridig affotografering af solbadende, topløs skuespillerinde. Spørgsmål om erstatning og godtgørelse.

Et ugeblad bragte angiveligt »med eneret« nogle billeder af sangerinden S, optaget uden hendes viden med teleobjektiv af en fotograf, der havde skjult sig i klitterne på en offentlig øde badestrand. To billeder viste S kun iført trusser. At S var offentlig kendt, fandtes ikke at kunne begrunde, at hendes krav på beskyttelse efter § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven var begrænset. Selv om billeder af topløs badning ikke i sig selv indebar nogen fredskrænkelser, fandtes S at have krav på godtgørelse, da billederne var benyttet på en måde, der gav indtryk af, at hun havde accepteret at optræde i sensationel afklædt tilstand i bladet, der specielt appellerede til læsernes seksuelle interesser. Derimod fandtes S ikke at have krav på vederlag for krænkelser af retten til at udnytte den økonomiske værdi af eget billede. Godtgørelsen blev under hensyn til på den ene side bladets økonomiske interesse i at bringe billederne og på den anden side til, at billederne ikke i sig selv var af en krænkende karakter, fastsat til 50.000 kr. [1] [2]

Ved stævning af 11. april 1984 har sagsøgeren Sanne Salomonsen påstået sagsøgte chefredaktør Torben Dhalvad dømt til at betale principalt ikke under 125.000 kr., subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn, med sædvanlig procesrente fra dagen for domsforhandlingen den 25. februar 1985, som godtgørelse for freds- og ærekrænkelser i anledning af nogle billeder af sagsøgeren, der den 14. november 1983 blev bragt i ugebladet Rapport, som sagsøgte er ansvarshavende chefredaktør for.

Sagsøgte har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det af sagsøgeren påståede.

Sagens omstændigheder er følgende:

I det nummer af Rapport, der udkom den 20. juni 1983 fandtes en artikel med følgende overskrifter:

»Rapport klær stjernerne af - årets frækkeste tilbud til Danmarks kendte piger: 1.000 kr. for at smide tøjet!«

I forbindelse med artiklen fandtes almindelige billeder af personer, der blev omtalt i artiklen, deriblandt sagsøgeren. I teksten hed det bl.a.:

»- - - sangerinderne Sanne Salomonsen - - -. Alle dejlige, kendte danske piger, som sikkert mange af vore læsere kunne tænke sig at se her i Rapport uden tøj.

Så vi er parat til at spørge nogle af de mange dejlige damer, som vi kender fra teater, film og presse. Og vores tilbud er godt - vi gi'r gerne op til 100.000 kroner til den kendte danske pige, der tør smide kludene i Rapport«.

I det nummer af Rapport, der udkom den 8. august 1983 fandtes en artikel med overskriften:

»Rapport klær stjernerne af - endnu flere forslag fra læserne om kendte piger, de vil se uden en trævl - Sanne er læsernes nøgen-favorit«.

I forbindelse med artiklen bragtes bl.a. et billede af sagsøgeren under en koncert. I teksten hed det bl.a.:

»I denne uge har der overhovedet ikke hersket tvivl om, hvilken kendt dansk kvinde, der er løbet af med læsernes sympati: Sangerinden Sanne Salomonsen har i den sidste tid fået så mange stemmer, at hun i dag ligger på en klar 1. plads over de kendte kvindelige stjerner, som vore læsere gerne vil se - uden en trævl. - - -«.

Den 8. november 1983 rettede sagsøgerens forretningsmæssige rådgiver, Henriette Blix, henvendelse til sagsøgerens advokat, advokat Stig Bigaard, i anledning af, at hun havde hørt forlydender om, at Rapport i det følgende nummer ville bringe nøgenbilleder af sagsøgeren. Samme dags eftermiddag rettede advokaten telefonisk henvendelse til

406

sagsøgte, der bekræftede, at bladet ville indeholde to nøgenfotos af sagsøgeren. Sagsøgte nægtede at udlevere et eksemplar af bladet, ligesom han nægtede at efterkomme et forlangende om, at billederne og teksten blev fjernet fra bladet inden dets udgivelse.

Dateret samme dag den 8. november 1983 sendte Rapport's udgiver, A&L International A/S, en check på 1.250 kr. til sagsøgeren med følgende vedhæftede tekst:

»Honorar for medvirken i Rapport nr. 46 kr. 2.500 / 50% A-skat = kr. 1.250«.

Den 14. november 1983 udkom Rapport med en forside, hvor det med store typer anførtes:

»SENSATION: SANNE SALOMONSEN NØGEN - SE BILLEDERNE - KUN I RAPPORT«.

Teksten var trykt over et nøgenbillede af en kvinde, som dog ikke forestillede sagsøgeren.

I annoncer for bladet, der fandtes i Søndags-Aktuelt den 13. november 1983 og Ekstra-Bladet den 14. november 1983 angaves med store typer:

»SENSATION - SE SANNE SALOMONSEN BADE TOPLØS - STÆRKE BILLEDER - KUN I RAPPORT«.

Annoncer vedrørende bladet har også været bragt i Politiken og ved opsætning af gadeplakater.

Ved skrivelse af 14. november 1983 tilbagesendte sagsøgerens advokat den nævnte check på 1.250 kr. I skrivelserne hedder det bl.a.:

»- - -«.

Den skete offentliggørelse af de pågældende billeder uden min klients samtykke og den dertil knyttede tekst og annoncering indebærer en retsstridig krænkelser over for min klient. Efter møde med min klient og gennemgang af den skete annoncering vil jeg vende tilbage med min stillingtagen i den anledning.

På baggrund af min telefonsamtale med chefredaktør Torben Dhalvad - finder jeg Deres fremsendelse af check, stor kr. 1.250,00, til min klient, angiveligt til dækning af honorar for medvirken i »Rapport«, nr. 46, for usmagelig og returnerer hermed checken for at afvise et ethvert forsøg fra Deres side på at give indtryk af, at en aftale om offentliggørelsen af billederne skulle være indgået«.

I det omhandlede nummer af Rapport fandtes over 2 sider en artikel med overskriften:

»Vi gi'r dig Sanne Salomonsen nøgen« og »Med eneret for Rapport«.

På siderne fandtes 5 billeder af sagsøgeren. 2 af disse var optaget under en koncert, der fandt sted i Gilleleje i juli 1983. 3 billeder var taget under sagsøgerens efterfølgende badning fra Gilleleje strand sammen med personer, hun havde arbejdet sammen med under koncerten. 2 af disse billeder viste sagsøgeren på vej op fra vandet kun iført trusser. De 4 billeder, hvoraf det ene topløst, fandtes på den ene side, hvor der også var følgende tekst:

»På disse sider gi'r Rapport billederne, som afslører den nøgne sandhed om et par af Danmarks mest eftertragtede bryster.

Lige til at hive ud og hænge op!

Brysterne sidder på een af Danmarks dygtigste og mest populære sangerinder: Sanne Salomonsen, en pige, som altid har haft fuld fart på, og som i dag, da hun er 27, har mere gang i karrieren end nogensinde.

Talentet har aldrig fejlet noget. Udseendet heller ikke. Og de to ting gik op i en højere enhed omkring Sannes debut i den danske udgave af een af 60'ernes berømte/berytgede nøgen-forestillinger, musical'en »HAIR«. Som i øvrigt også bød på vovet optræden af andre senere danske »super-stars« som Eddie Skoller og Ann-Liza.

Gennem hele sin karriere - som solist, sammen med de andre »store« piger i dansk rock: Anne Linnet og Lis Sørensen og nu, som forsanger i den hårdtslående gruppe »The Sneakers« har Sanne altid bevist en usædvanlig evne til at forene en overdådig musikalitet med et fandens frækt glimt i øjnene.

Derfor kom det heller ikke som en bombe for os på Rapport, da det viste sig, at Sanne Salomonsen er en af de kendte, danske kvinder, som vores læsere allerhelst vil se uden en træv. l.

Hvem ved: Det er et ønske, vi måske en dag kan opfylde. Men indtil da: Kig igen på disse billeder fra »Sneakers« - sommerkoncert i Gilleleje i juli og Sannes dukkert i Kattegat.

Det er billeder af en spændende kvinde og dynamisk kunstner i een person«.

Det andet topløse billede var et helsides billede, der viste sagsøgeren sammen med en mand. Her fandtes følgende tekst med store typer:

»VI G'IR DIG SANNE SALOMONSEN NØGEN«.

Ud for billedet af sagsøgeren fandtes ligeledes med store typer følgende tekst:

»-Hun er fræk

-Hun er flot

-Hun er fandens musikalsk. Og vi VED, at du har drømt at se hende sådan her

-Har du set nok her? Nej, vel?

407

-Så prøv at »sneake« dig til at kikke på midtsiderne!«

Midtersiderne bragte et andet topløst billede af sagsøgeren som såkaldt folde-ud pige. Her var teksten alene »Sanne Salomonsen«.

Det er under sagen ubestridt, at de pågældende billeder uden sagsøgers indforståelse er taget med teleobjektiv af en fotograf, der havde skjult sig i klitterne. Sagsøgte har ikke ønsket at oplyse fotografens identitet.

Sagsøgerens reaktion på offentliggørelsen af billederne og teksten i Rapport førte til kommentarer i dagspressen. I en artikel fra Ekstra-Bladet af 16. november 1983 hed det bl.a.:

»- - -«

Rapport-sensationen: »Sanne Salomonsen nøgen« holder i øvrigt ikke. Hun har »ble« på. At det er sammenhængen med Rapport og ikke »det nøgne look«, der er afgørende for Sanne Salomonsen kan man forvise sig om ved at se den nye Ole Roos-film »Forræderne«. I den er hun mere nøgen end i Rapport. Sanne Salomonsen har også tidligere optrådt topløs i kunstnerisk sammenhæng - f.eks. i musicalen Touch. Det, der har gjort hende rasende er, at Rapport præsenterer hendes attributter som et »par af Danmarks mest eftertragtede bryster. Lige til at hive ud og hænge op!«

- - -«

Denne artikel var ledsaget af et billede fra filmen »Forræderne«, der viser sagsøgeren i en kærlighedsscene, men således at man alene ser hendes hoved og skuldre over kanten af et badekar.

I en artikel fra Ekstra-Bladet af 8. december 1983 omtales en tilsvarende sag, der var opstået i Sverige. Det hed bl.a.:

»- - -«

Det er ikke så meget det topløse som folde-ud princippet, begge har noget imod. Det har Sanne for flere år siden bevist - hun optrådte eksempelvis struttende topløs i musicalen »Touch«, som det fremgår af

billedet. Det var dengang. Sammen med Peter Fibiger. I en kunstnerisk sammenhæng.

- - -«

Det ledsagende billede viste sagsøgeren med nøgen overkrop.

Endelig er fremlagt en side fra ugebladet »Se og Hør« fra den 20. august 1984, der omtaler en friluftskoncert med sagsøgeren. Artiklen har overskrifterne »Sexede Sanne« og »Hvad publikum ikke så«. Et af de ledsagende billeder er taget fra bagsiden af scenen frem mod de optrædende, og det viser, at sagsøgeren udover en bluse alene er iført trusser. I artiklen hedder det bl.a.:

»Muskelsvindfonden scorede pengene. Tuborg lagde etikette til, mens sangerinden Sanne Salomonsen ikke bekymrede sig så meget om etikettespørgsmål. På scenen - gemt bag de store højtalere - luftede hun sine yderst luftige trusser. Ingen blandt publikum så det. - - -«

Der er under sagen afgivet partsforklaringer af sagsøgeren og sagsøgte og vidneforklaringer af direktør Henriette Blix og direktør Jan Mølsgaard.

Sagsøgeren har forklaret, at hun aldrig har optrådt topløs udover i en ganske kort scene i forestillingen »Touch«, der blev opført for omkring 12 år siden. I »Hair« nægtede hun at medvirke i nøgenscenen. Hun får altid indført i sine kontrakter, at hun ikke ønsker at medvirke i afklædte scener. Hun har gennem årene fået en tre-fire henvendelser fra Rapport, men hver gang afslået enhver medvirken.

Den dag, de pågældende billeder er optaget, havde hun optrådt i Gilleleje til en koncert, hvor der var ca. 30.000 tilhørere. Det tager altid nogen tid, før publikum har forladt koncertpladsen ved en sådan begivenhed, men efter to-tre timers forløb, mellem klokken 20 og 21, gik hun sammen med andre af de optrædende til stranden for at bade. Da hun kom op fra badet, opdagede hun på lang afstand en mand med teleobjektiv. Hun råbte og protesterede, men det lykkedes ikke at få fat i manden. Da hun hørte forlydende om, at der ville blive bragt billeder af hende i Rapport, blev hun uheldig, og gjorde hvad hun kunne for at få det standset. I tiden efter offentliggørelsen fik hun mange henvendelser både fra den hjemlige presse og fra svenske medier, der ønskede at interviewe hende i anledning af det passerede. Mange spurgte, hvor meget hun havde fået i honorar for sin medvirken. Hun ønskede imidlertid slet ikke at tale om denne sag, idet hun hele tiden har arbejdet på en karriere som seriøs kunstner.

Vedrørende det billede, der er bragt i »Se og Hør«, er det taget af en fotograf, der til trods for omfattende sikkerhedsforanstaltninger var lykkedes at trænge frem til det område, der var afspærret for andre end de optrædende. Som det også fremgår af den ledsagende tekst, havde hun omhyggeligt sørget for at anbringe sig således, at publikum ikke kunne se, at hun alene var iført trusser under trøjen.

Sagsøgte har forklaret, at man købte billederne af en amatørfotograf, som man formentlig betalte den almindelige billedpris på 5.000 kr. Fotografen

408

oplyste, at billederne var taget på offentlig strand, og at han ikke havde talt med sagsøgeren om fotograferingen. Fra planlægningen af blad til udgivelsen går ca. 8 uger. Det seneste tidspunkt for en ændring er omkring 3 uger før salgstidspunktet, men der er naturligvis vekslende grader af muligheder, alt efter hvor afgørende det er. Det er marketingafdelingen, der udformer bladets annoncer, men sagsøgte er med i overvejelserne. Man har ikke nogen opgørelse over antallet af blade, der bliver solgt i de enkelte uger, men i det pågældende halvår var salgstallet på ca. 94.000 ugentlig. I de efterårsuger, hvor det omhandlede nummer af bladet udkom, var salgstallet noget over det gennemsnitlige, formentlig op imod 110.000, men dette skyldtes ikke specielt serien med sagsøgeren, men at man i denne periode havde en landsdækkende annoncering. Han er ikke i stand til at oplyse detaljer vedrørende regnskabet, og ved ikke, hvor stort et dækningsbidrag den enkelte ugeudgivelse giver.

Henriette Blix har forklaret, at hun er direktør for PDH Booking og igennem de seneste 5 år har stået for udformningen af sagsøgerens kontrakter. En af opgaverne har været at sikre sagsøgeren mod at optræde i afklædte situationer. Hun har netop afslået et tilbud om optræden i en film for Nordisk Filmselskab, hvor sagsøgeren skulle optræde mere eller mindre afklædt. Vidnet deltager selv i sagsøgerens turneer for at yde hende beskyttelse. Sagsøgeren er som en af landets mest kendte sangstjerner altid udsat for, at folk forsøger at komme ind i hendes omklædningsrum for at få autografer og tale med hende. Ved en koncert som den i Gilleleje, hvis overskud gik til Muskelsvindfonden, allierer hun sig med en lokal idrætsklub, således at der måske er 40 idrætsudøvere, der drager omsorg for, at publikum ikke kommer frem til den plads, hvor sagsøgeren og de øvrige optrædende opholder sig.

Der var ved den pågældende lejlighed i hvert fald gået to timer efter koncertens afslutning inden turen til stranden, hvor vidnet også deltog. Stranden var øde. På det pågældende sted var bademulighederne i øvrigt også dårlige, idet der lå store sten.

Om sagsøgerens interesse i retten til at udnytte den økonomiske værdi af eget billede har vidnet oplyst, at der overfor et kosmetikfirma, der har været interesseret i en kontrakt, blev talt om et vederlag i størrelsesordenen 375.000 kr.

Det var vidnet, der igennem en medarbejder i Århus hørte, at Rapport ville bringe billeder af sagsøgeren. Sagsøgeren blev meget ulykkelig over dette, og vidnet prøvede igennem et pladeselskab at rejse kapital til sikkerhedsstilling i forbindelse med et fagedforbud. Hun blev imidlertid henvist til at henvende sig til en advokat for ved direkte forhandling at få udgivelsen standset. For en seriøst arbejdende kunstner, som sagsøgeren er, er det forfærdeligt at komme til at optræde i Rapport, idet publikum må få det indtryk, at sagsøgeren har givet sit samtykke til denne fremtræden. Forholdet har i høj grad vanskeliggjort arbejdet med at bygge sagsøgerens karriere op i Sverige. I en planlagt dansk-svensk tv-udsendelse med sagsøgeren har man udtrykkeligt forlangt, at denne sag overhovedet ikke blev nævnt.

Jan Mølsgaard har forklaret, at han som direktør for udgiverselskabet vil blive spurgt, hvis der skal betales en særlig høj pris for et billede. Betaling af op til 100.000 kr. for billeder ville i hvert fald forudsætte, at den pågældende lod sig fotografere i de stillinger, Rapportens fotograf ønskede. Den hidtil højeste pris er 15.000 kr. for et billede af Jacqueline Kennedy taget på en strand med skjult kamera. Normalt modelhonorar er 1.000-1.500 kr. Fotografen får normalt omkring 5.000 kr.

Det nummer af bladet, hvor sagsøgte optrådte, er formentlig solgt i noget over 100.000 eksemplarer. Vidnet vil ikke oplyse fortjenesten på et sådant nummer af bladet, idet det betragtes som en forretningshemmelighed.

Vidnet kan ikke svare på, hvor meget han ville have accepteret, der skulle betales i honorar til sagsøgeren, hvis hun havde været villig til at posere i bladet. Måske havde det drejet sig om et beløb i størrelsesordenen 25.000 kr.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren bl.a. henvist til bestemmelsen i ikrafttrædelsesloven til straffelovens § 15 hvorefter den, som er ansvarlig for forsætlig eller uagtsom retsstridig krænkelse af en andens fred eller ære er pligtig til, foruden at yde erstatning for økonomisk skade eller tab, at betale den forurettede en godtgørelse for tort og forstyrrelse af stilling og forhold. Det fremgår af straffelovsrådets betænkning (nr. 601/1971) om privatlivets fred (side 53), der ligger til grund for den gældende formulering af bestemmelsen, at denne netop er tænkt anvendt »hvor en person der dyrkede nøgenbadning på en øde strand, uden at vide det er blevet fotograferet med teleobjektiv, og billeder derefter er offentliggjort på en sådan måde, at identiteten fremgik.« Sagsøgeren har søgt at værne sig mod en fremstilling som den skete, bl.a. ved at afslå henvendelser fra sagsøgte. Sagsøgerens stilling i forbindelse

med opbygning af en seriøs karriere i udlandet er blevet urimelig vanskeliggjort af det indtryk,

409

sagsøgte fremstilling af hende har skabt. Grovheden i krænkelsen er blevet understreget af, at præsentationen er sket på en måde, så publikum, der ikke køber bladet, men ser omslaget eller annoncerne må få det indtryk, at sagsøgeren har givet sit samtykke til at optræde i dette blad, der i øvrigt er præget af pornografiske billeder. Godtgørelseskravet kan ikke afskæres ud fra et synspunkt om, at krænkelsen kunne være afværget gennem fagedforbud mod bladets udgivelse, idet sagsøgeren ikke havde mulighed for at stille den sikkerhed, der ville være krævet under en forbudssag.

Sagsøgeren har yderligere henvist til den krænkelse, der er sket af hendes på almindelige retsgrundsætninger byggende ret til at udnytte den økonomiske værdi af eget billede. Direktør Henriette Blix' oplysninger viser, at det drejer sig om en meget betydelig økonomisk interesse. Under hensyn hertil, og til at Rapport i forbindelse med den omhandlede artikelserie selv har nævnt et honorar på op til 100.000 kr., bør sagsøgerens godtgørelse ikke fastsættes til under 125.000 kr. som anført i den principale påstand.

Sagsøgte har bl.a. gjort gældende, at den beskyttelse, der gælder vedrørende optagelser af nøgenbadning på en øde strand, ikke kan påberåbes af sagsøgeren i den foreliggende sag. Den omhandlede beskyttelse må gælde mennesker, der ikke selv har bragt sig i offentlighedens søgelys, og som derfor ikke har særlig anledning til at være på vagt over for fotografering.

Sagsøgeren må som offentlig kendt person selv sørge for ikke at bringe sig i situationer, hvor hun optræder på en måde, hun ikke ønsker gengivet. Optagelserne er endvidere ikke sket på en øde strand, men midt i sommertiden på Gilleleje strand, der er en af Danmarks mest benyttede. Yderligere vedrører den omhandlede beskyttelse gengivelse af nøgenbilleder, men de her omhandlede billeder var af ganske harmløs karakter, idet de blot gengav sagsøgeren badende topløs, hvad der er ganske almindeligt forekommende ved alle strande. Den ledsagende tekst har heller ikke været krænkende, men indeholder tværtimod rosende omtale.

Den af sagsøgeren påberåbte retsgrundsætning om ret til den økonomiske udnyttelse af eget billede kan ikke antages at omfatte pressens brug i forbindelse med artikler og reportager, men alene mere permanent brug i annonceøjemed og lignende. Det forhold, at sagsøgerens billede er brugt som »folde-ud pige«, kan ikke bringe forholdet ind under denne særlige retsregel.

Såfremt sagsøgeren har krav på en økonomisk kompensation, må den i hvert fald være af langt mere beskeden størrelse svarende til et sædvanligt billedhonorar.

Landsretten skal udtale:

Den almindelige retsregel, der er indeholdt i § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven, må, i overensstemmelse med det i den nævnte betænkning om privatlivets fred anførte, antages at yde beskyttelse overfor offentliggørelse af identificerbare billeder af en persons nøgenbadning fra en øde strand, hvor den pågældende uden at vide det er blevet fotograferet under anvendelse af en teknik, som bevirker at fotograferingen har kunnet ske skjult uanset udvist almindelig agtpågivenhed.

Den omstændighed, at sagsøgeren er offentlig kendt som sangerinde og skuespillerinde, findes ikke at kunne begrunde, at hun i den del af tilværelsen, der er uden sammenhæng med hendes optræden, skulle nyde en i forhold til andre indskrænket beskyttelse. Idet det lægges til grund, at der var gået 2-3 timer mellem afslutningen af sagsøgerens optræden og billedernes optagelse, findes sagsøgeren ikke fortsat på dette tidspunkt at burde have udvist nogen speciel påpasselighed med henblik på beskyttelse mod fredskrænkelser.

Idet det yderligere i overensstemmelse med de herom givne forklaringer lægges til grund, at badningen er foregået på et tidspunkt, hvor der ikke var nogen i forhold til sagsøgeren fremmede på stranden, findes den omstændighed, at badningen fandt sted fra en strand, der på andre tidspunkter må påregnes at blive besøgt af mange mennesker, at være uden betydning.

Vedrørende billedernes nærmere karakter og præsentation bemærkes, at topløs badning nu må anses for en almindelig foreteelse og en gengivelse af en sådan situation derfor ikke i sig selv indebærer nogen fredskrænkelse. Der må imidlertid lægges afgørende vægt på, at sagsøgte i forbindelse med offentliggørelsen i Rapport, der gennem sine forsider og på anden måde fremtræder som specielt appellerende til læserens seksuelle interesser, bevidst har udnyttet de omhandlede billeder på en måde, der var egnet til at bibringe offentligheden det indtryk, at sagsøgeren havde accepteret at fremtræde i en sensationel, afklædt tilstand. Bragt i denne sammenhæng findes de omhandlede badebilleder at indebære en retsstridig krænkelse af sagsøgeren.

Sagsøgeren har herefter krav på godtgørelse for den skete freds- og ærekrænkelse, medens der under disse omstændigheder ikke findes anledning til at

410

tilkende hende krav på vederlag for krænkelse af hendes ret til at udnytte den økonomiske værdi af eget billede.

Ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse vil der på den ene side være at tage hensyn til den betydelige økonomiske interesse, der for bladet må antages at have været forbundet med at bringe artiklen vedrørende sagsøgeren, der på forhånd i bladet var udpeget som en person, man var specielt interesseret i at bringe nøgenfotografier af, og på den anden side til, at billederne ikke i sig selv var af krænkende karakter. Godtgørelsen findes herefter passende at kunne fastsættes til 50.000 kr.

1. Anke til Højesteret hævet.
2. Jfr. U.1965.126 H (Spleth i U1965B.227 og Stig Werdelin i 1966 B s. 57), 1969.233, 1973.730, 1974.775 og 952, 1977.386, 1978.1028 H, 1979.1028, 1980. 945, 1983.630, 1984.346 H og 1985.343 H. Bet. 601/1971 s. 53, 65 og 73-74. A. Vinding Kruse: Erstatningsret (3. udg.) s. 406, Frøbert: Massemediernes frihed og ansvar s. 148, 242 og 257 og Stuer Lauridsen i U1985B.361 ff.